

Regering og Rigsdag. Hvis dette Krav gennemføres, saaledes som Hensigten er, formener jeg, der vil være vundet ganske overordentlig meget for Statens Økonomi i det hele taget.

Jeg skal i øvrigt med Hensyn til Motiverne ganske henholde mig til Kommissionsbetænkningen og til den højtærede Ministers Forelæggelsestale i dette høje Ting, og jeg kan give min og mit Partis principielle Tilslutning dertil, ligesom jeg ogsaa haaber og venter, at Partiet vil give sin Tilslutning til selve Lovforslagene efter endt Behandling her i Tinget. Jeg skal dog forudskikke den Bemærkning, at jeg agter at foreslaa og anser det for nødvendigt, at Lovforslagene henvises til behandling i et Udvalg, dels for at man kan faa fremskaffet nogle flere Oplysninger, dels af Hensyn til den Betydning, som disse Lovforslags Gennemførelse i det hele taget vil faa.

Det Krav, som nu saa kraftigt er fremsat her i Rigsdagen om Forrentning af Statsvirksomhederne, blev jo allerede rejst af den tidligere Regering, og det lykkedes den tidligere Trafikminister ved de Takstlove, han fik gennemført, og ved den Nedbringning af Udgifterne for Statsvirksomhederne, som skete i hans Tid, at naa godt frem i Henseende til Forrentning. I den største og den i økonomisk Henseende mest betydende Virksomhed, nemlig Statsbanerne, opnaedes ikke blot Balance mellem Driftsudgifter og Driftsindtægter, men der naaedes ogsaa et Overskud, der svarede til en passende Afskrivning, og ved de Lovforslag, som den højtærede Minister nu har fremsat, formener jeg, saaledes som jeg allerede har udtalt, at der vil kunne naas et betydeligt Skridt videre i Retning af at fremme Statsvirksomhedernes Økonomi. Allerede i Aaret 1922—23 fremkom jo den nuværende højtærede Minister for offentlige Arbejder under Behandlingen af Tillægsbevillingsloven med Udtalelser om, at Statsvirksomheder skulde bære sig gennem deres Indtægter. Den højtærede Minister slog den Gang stærkt til Lyd for, at Statsvirksomhederne skulde forrente sig, og det er da naturligt, at han nu som Minister fremsætter Lovforslag sigtende dertil. Jeg mener dog, at der skyldes den højtærede Minister stor Tak, fordi han saa hurtigt har fremsat saadanne Lovforslag og med saa stor Energi er gaaet i Brechen for dem.

Der er fremsat nye Forslag til Styrelseslove for alle tre Statsvirksomheder, og alle tre Lovforslag er i Virkeligheden skrevet med Loven om Styrelsen af Postvæsenet af 29. Marts 1924 som Forbillede. Denne

Lov adskiller sig fra de i tidligere Tid vedtagne Love ved, at der i den findes færre Detailbestemmelser, som binder Styrelsen, med andre Ord, det er en mere elastisk Styrelseslov, saa at Forholdene i ethvert Tilfælde, saa godt som det er muligt, kan affapses efter Tidens Krav. Den eneste Ændring, som er foretaget i Loven angaaende Postvæsenets Styrelse, har den højtærede Minister gjort Rede for. Det er Ophævelsen for Postvæsenets Vedkommende af Bestemmelserne i Kasseforordningen af 8. Juli 1840, og jeg kan i saa Henseende ganske henholde mig til de Betragtninger, som den højtærede Minister har gjort gældende.

Ogsaa Styrelseslovene for de to andre Virksomheder er, som sagt, udarbejdet med Poststyrelsesloven som Forbillede og indeholder altsaa betydelig færre Detailbestemmelser end de tidligere Love. Jeg skal for Telegrafvæsenets Vedkommende ganske henholde mig til, hvad Ministeren har udtalt. For Statsbanernes Vedkommende kan jeg ogsaa i Princippet slutte mig til Ministerens Udtalelser og Motivering, men jeg ønsker dog at gøre nogle Bemærkninger. Jeg er ganske enig med Ministeren i, at man ikke nu bør gaa til en Omorganisation af Statsbanerne, en saadan er ikke nødvendig, og den er heller ikke paakrævet, for at Ledelsen skal kunne virke efter de Principper, som tilstræbes. Jeg tror tillige, det er ganske nødvendigt, at Statsbanerne faar Ro paa hele Organisationsområdet, thi den Uro, der vilde blive, hvis der skulde gennemføres en ny Organisation, vilde sikkert let kunne komme til at virke skæbnesvangert ogsaa i økonomisk Henseende. Der har hidtil efter den forholdsvis korte Tid, i hvilken Styrelsesloven af 1915 har virket, naar man tager i Betragtning, at den paa Grund af Krigstidens Vanskeligheder først blev helt gennemført efter flere Aars Forløb, heller ikke vist sig særlige Ulemper ved den, og jeg er derfor ganske enig i, at man har indskrænket sig til at foreslaa de to principielle Ændringer, som nu saa udførligt er omtalt af Ministeren. Den ene af dem drejer sig om Ophævelsen af Generalsekretariatet som saadant og dets Omdannelse til en Personaleafdeling. Jeg kan, saavel hvad Motiveringen angaar som med Hensyn til den Omtale, der er givet af selve Generalsekretariatets Virksomhed, henholde mig til Ministerens Udtalelser, men jeg vil gerne betone, at der ved den foreslaaede Ordning, hvorefter de enkelte Afdelinger opnaar direkte Forhandling med Generaldirektøren og opnaar at komme til at aflægge direkte Referat til Ministeren for